

Jarmila Krupková (Valdová)

Narodila se 26. ledna 1931 v Solopyskách, její otec byl legionář místostarosta obce Solopysky a náčelník Sokola, matka žena v domácnosti. Paní Krupková je dítě svatební noci, tudíž se narodila 9 měsíců po svatbě. Je nejstarší ze čtyř sourozenců - dvou sester a bratra. Toho však nikdy neviděla, protože zemřel týden po porodu.

Žila na statku v Solopyskách, proto již od útlého věku musela pomáhat. Také od malička už chodívala do Sokola, později se hodně věnovala ochotnickému divadlu. V roce 1937 nastoupila do 1. třídy ve škole v Solopyskách, do takzvané malotřídky. Čtrnáct dní po jejím nástupu do školy zemřel prezident Tomáš G. Masaryk. Za války měla několik hodin němčiny, díky tomu se naučila německy. Po atentátu na Heydricha byl zatčen a popraven její strýc. V roce 1941 nastoupila do Ročova na druhý stupeň základní školy, ale později na přání strýce přešla do školy v Lounech. Před koncem války do jejich statku nastěhovali Němce, takzvané „národní hosty“, o které se museli starat.

Když válka skončila, tak do statku přišla další německá rodina, avšak to již nebyli hosté, ale pracovníci. Byli to Němci, kteří byli nastěhováni do statků na výpomoc před deportací do Německa.

Jarmila Krupková se ještě v roce 1948 účastnila sokolského sletu. Nacvičovala tehdy jako dorostenka. Poté komunisté však Sokol zakázali, přesto působila jako celoživotní vzdělavatelka Sokola, učila o sokolské historii.

Po převratu komunistů a začátku znárodnění jim byl zabaven statek. Mohli v něm bydlet i nadále, díky dobré pověsti otce. Ale i ten byl na půl roku zavřen ve vězení v Bělušicích, neboť nebyl schopen odvádět příkázané množství vypěstovaných produktů, proto byl jako statkář odsouzen za rozvracení státu. Zpočátku pracovala na statku, na chmelnici. Později chtěla odejít do Jánských

Lázní, kde byla v léčebně na brigádě, avšak nedostala povolení se odstěhovat ze Solopysk, a tak po zamítnutí převodky do Jánských Lázní, zůstala na statku.

V roce 1955 se Jarmila Krupková vdala. Po svatbě se přistěhovala do statku v Telcích. Zabavení statku se v březnu roku 1957 opakovalo, tehdy to dopadlo hůře než v Solopyskách. Po nedodržení norem byli nuceni se vystěhovat. Její manžel byl poslán do Duchcova do dolů a paní Krupková, která byla v tu dobu v osmém měsíci těhotenství, se musela ze statku odstěhovat. Nakonec se odstěhovali na samotu Gizela, okraj Duchcova. Její strýc jí odkázal dům v Lounech, kam se chtěli přestěhovat po 11 letech prožitých na samotě u Duchcova. Dokonce ani toto přestěhování jim zástupci lounského úřadu nechtěli původně dovolit. Změnilo se to až v roce 1968, a to po odeslání dopisu do Prezidentské kanceláře a příjezdu pracovníka. Ten si je pečlivě vyslechl a úřady musely nájemníkům předat jiný byt. Dne 27. srpna 1968, krátce po invazi, se konečně přestěhovali a p. Krupková začala pracovat v obuvnictví jako prodavačka. Vyučila se a stala se vedoucí prodejny. V prodejně pracovala až do důchodu.

Účastnila se v Lounech protestů proti režimu za Sametové revoluce. Po roce 1989 jim byl vrácen i statek v Solopyskách, nikdo z rodiny se však zpět na statek nepřestěhoval, a tak bohužel zchátral.

V současnosti se p. Krupková aktivně věnuje luštění křížovek a sledování zábavných pořadů v televizi.

Dokonce se i osobně znala s generálem Františkem Fajtlem, významnou osobností Loun.

A i přes všechny překážky, které ve svém životě prožila, se dnes dívá na svět s úsměvem.

Paní Krupová 26. ledna 2023 oslavila své 92. narozeniny.